

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

13. juuli 2023 *

Eelotsusetaotlus – Intellektuaalomand – Autoriõigused infoühiskonnas – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikkel 3 – Üldsusele edastamise õigus – Artikli 5 lõike 2 punkt b – Isiklikuks tarbeks kopeerimise erand – „Internet Protocol Televisioni“ (IP-televisioon) teenuse pakkuja – Juurdepääs kaitstud sisule ilma õiguste omajate loata – Veebipõhine videosalvesti – Järelevaatamine – Dedubleerimise meetod

Kohtuasjas C-426/21,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Oberster Gerichtshofi (Austria kõrgeim üldkohus) 27. mai 2021. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 13. juulil 2021, menetluses

Ocilion IPTV Technologies GmbH

versus

Seven.One Entertainment Group GmbH,

Puls 4 TV GmbH & Co. KG,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president A. Arabadjiev, Euroopa Kohtu asepresident L. Bay Larsen esimese koja kohtuniku ülesannetes, kohtunikud M. Ilešič, A. Kumin ja I. Ziemele (ettekandja),

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: osakonnajuhataja D. Dittert,

arvestades kirjalikku menetlust ja 21. juuni 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Ocilion IPTV Technologies GmbH, esindaja: *Rechtsanwalt* P. Burgstaller,
- Seven.One Entertainment Group GmbH ja Puls 4 TV GmbH & Co. KG, esindaja: *Rechtsanwalt* M. Boesch,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

– Euroopa Komisjon, esindajad: J. Samnadda ja G. von Rintelen,

olles 15. detsembri 2022. aasta kohtuistungil ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 3 lõiget 1 ning artikli 5 lõike 2 punkti b.
- 2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, milles Ocilion IPTV Technologies GmbH (edaspidi „Ocilion“) vaidleb Seven.One Entertainment Group GmbH ja Puls 4 TV GmbH & Co. KGga (edaspidi koos „Seven.One jt“) selle üle, et Ocilion tegi oma äriklientidele kättesaadavaks veebipõhise televisiooniteenuse suletud võrgus („Internet Protocol Television“ (IP-televisioon)), mille kaudu edastatakse lõppkasutajatele teleprogrammide sisu, mille õigused kuuluvad Seven.One jt-le.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2001/29 põhjendustes 4, 9, 10, 21, 23, 27, 31 ja 44 on märgitud:

„(4) Suurema õiguskindluse ja intellektuaalomandi kõrgetasemelise kaitse kaudu soodustab autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustatud õigusraamistik olulisi investeeringuid loovusse ja uuenduslikkusse, sealhulgas võrkude infrastruktuuri, ning toob omakorda kaasa Euroopa tööstuse kasvu ja konkurentsivõime suurenemise nii sisuliselt kui infotehnoloogia valdkonnas ja üldisemalt ka mitmes tööstus- ja kultuurisektoris. See tagab tööhõive ning soodustab uute töökohtade loomist.

[...]

- (9) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustamise aluseks peab olema kõrgetasemeline kaitse, sest nimetatud õigused on olulised intellektuaalse loomingu seisukohalt. Nende kaitse aitab tagada loovuse säilimise ja arengu autorite, esitajate, tootjate, tarbijate, kultuuri, tööstuse ja laiema üldsuse huvides. Intellektuaalomand on seetõttu tunnustatud omandi lahutamatuks osaks.
- (10) Jätkamaks oma loome- ja kunstilist tegevust, peavad autorid ja esitajad saama oma töö kasutamise eest nõuetekohast tasu, samasugust tasu peavad saama tootjad, et neil oleks võimalik nimetatud tegevust rahastada. Fonogrammide, filmide, multimeediatoodete ning tellitavate teenuste laadsete teenuste pakkumiseks on tarvis märkimisväärseid investeeringuid. Intellektuaalomandi õiguste piisav õiguskaitse on vajalik, et tagada nimetatud tasu kättesaamine ning võimaldada kindlustada nendele investeeringutele rahuldav kasum.

[...]

- (21) Käesoleva direktiiviga tuleks määratleda reprodutseerimisõigusega hõlmatud tegevuse ulatus seoses eri kasusaajatega. Seda tuleks teha kooskõlas ühenduse õigusaktidega. Õiguskindluse tagamiseks siseturul on tarvis nimetatud tegevuse üldist määratlust.

[...]

- (23) Käesolev direktiiv peaks täiendavalt ühtlustama autoriõigusi teoste üldsusele edastamiseks. Seda õigust tuleb käsitada laiemas mõttes, et hõlmata edastamist ka üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse. Nimetatud õigus peaks hõlmama teose igasugust edastamist või vahendamist üldsusele kaabli või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu. See õigus ei peaks hõlmama muid tegevusi.

[...]

- (27) Üksnes füüsiliste abivahendite pakkumist, mis võimaldavad edastada või edastavad, ei käsitleta käesoleva direktiivi kohaldamisel edastamisena.

[...]

- (31) Tuleb tagada õiguste ja huvide tasakaal eri liiki õiguste valdajate huvide vahel, samuti eri liiki õiguste valdajate ning kaitstud objekti kasutajate vahel. Olemasolevad erandid ja piirangud, mis nende õiguste puhul liikmesriikides on ette nähtud, tuleb uut elektroonilist keskkonda arvesse võttes läbi vaadata. Olemasolevad erandite erinevused ja mõne piiratud toiminguga piirangud kahjustavad otseselt autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste siseturu toimimist. Need erinevused võivad muutuda veel häirivamaks seoses teoste piiriülese kasutamise ja piiriülese tegevuse arenguga. Siseturu nõuetekohase toimimise tagamiseks tuleks sellised erandid ja piirangud määratleda ühtlustatumalt. Ühtlustamistase peaks põhinema erandite ja piirangute mõjul siseturu tõrgeteta toimimisele.

[...]

- (44) Käesoleva direktiiviga ettenähtud erandeid ja piiranguid tuleb kohaldada kooskõlas rahvusvaheliste kohustustega. Neid erandeid ega piiranguid ei tohi kohaldada viisil, mis mõjutab õiguste valdaja õiguspäraseid huve või on vastuolus tema teose või muu objekti tavapärase kasutamisega. Liikmesriikidel tuleb neid erandeid või piiranguid sätestades eelkõige nõuetekohaselt arvesse võtta senisest suuremat majanduslikku mõju, mida sellised erandid või piirangud võivad kaasa tuua uue elektroonilise keskkonna tingimustes. Seepärast võib olla vajalik veelgi kärpida teatavate erandite või piirangute ulatust autoriõigustega kaitstud teoste ja muude objektide teatavate uute kasutusviiside puhul.“

4 Direktiivi 2001/29 artiklis 2 „Reprodutseerimisõigus“ on sätestatud:

„Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata otsest või kaudset ajutist või alalist reprodutseerimist mis tahes viisil või vormis, osaliselt või täielikult, on:

- a) autoritel nende teoste osas;

[...]

e) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.“

5 Sama direktiivi artiklis 3 „Õigus teoseid üldsusele edastada ja muid objekte üldsusele kättesaadavaks teha“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

2. Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata üldsusele kättesaadavaks tegemist kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu nii, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal, on:

[...]

d) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.

[...]“.

6 Direktiivi artiklis 5 „Erandid ja piirangud“ on ette nähtud:

„1. Artiklis 2 osutatud ajutine reprodutseerimine, mis on vajalik siirdamiseks või toimub juhuslikult, mis on tehnilise protsessi lahutamatu ja oluline osa ning mille eesmärk on teha võimalikuks teose või muu objekti:

a) edastamine vahendaja võrgu kaudu kolmandatele isikutele

või

b) seaduspärane kasutamine

ning millel puudub iseseisev majanduslik tähtsus, ei kuulu artiklis 2 sätestatud reprodutseerimisõiguse alla.

2. Liikmesriigid võivad artiklis 2 sätestatud reprodutseerimisõiguse puhul näha ette erandeid ja piiranguid järgmistel juhtudel, kui kõne all on:

[...]

b) mis tahes kandjal reproduktsioonid, mille füüsiline isik on teinud isiklikuks tarbeks ning mille kasutuseesmärk ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik, tingimusel, et õiguste valdajad saavad õiglase hüvitise, mille puhul võetakse arvesse, kas asjaomase teose või objekti puhul on või ei ole kasutatud artiklis 6 osutatud tehnilisi meetmeid;

[...]

5. Lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohaseid erandeid ja piiranguid kohaldatakse üksnes teatavatel erijuhtudel, mis ei ole vastuolus teose või muu objekti tavapärase kasutusega ning ei mõjuta põhjendamatult õiguste valdaja õiguspäraseid huve.“

Austria õigus

7 9. aprilli 1936. aasta autoriõiguse seaduse (Urheberrechtsgesetz) (*BGBL.* 111/1936) (põhikohtuasjale kohaldatavas redaktsioonis) (edaspidi „UrHG“) § 15 sätestab:

„Autoril on ainuõigus teost ajutiselt või alaliselt reprodutseerida, olenemata kasutatavast meetodist ja reprodutseeritavast kogusest.“

8 UrHG § 17 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Autoril on ainuõigus teost ringhäälingu kaudu või mõnel muul sarnasel viisil levitada.“

9 UrHG § 18a lõikes 1 on sätestatud:

„Autoril on ainuõigus teha teos üldsusele kättesaadavaks kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu nii, et isik pääseb sellele ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.“

10 UrHG § 42 sätestab:

„[...]“

(4) Iga füüsiline isik võib teha isiklikuks tarbeks ja kasutuseesmärgil, mis ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik, reproduktsioone muudele kui lõikes 1 nimetatud andmekandjatele.

(5) Kui lõigetest 6 ja 7 ei tulene teisiti, ei loeta reproduktsiooni tehtuks enda või isiklikuks tarbeks, kui see on tehtud eesmärgiga teha teos reprodutseeritud koopia abil üldsusele kättesaadavaks või kui selleks kasutatud mudel on toodetud või üldsusele kättesaadavaks tehtud ilmselgelt ebaseaduslikul viisil. Enda või isiklikuks tarbeks valmistatud koopiaid ei tohi kasutada teose üldsusele kättesaadavaks tegemiseks.

[...]“.

11 UrHG § 76a sätestab:

„(1) Isikul, kes edastab ringhäälingu kaudu või muul samalaadsel viisil heli või kujutisi (ringhäälinguorganisatsioon § 17 tähenduses), on seadusega kehtestatud piirides ainuõigus saateid samal ajal teise saatja kaudu edastada ja kasutada saadet üldsusele edastamiseks § 18 lõike 3 tähenduses kohtades, kuhu pääsuks nõutakse üldsuselt sisenemistasu; ringhäälinguorganisatsioonil on ka ainuõigus salvestada saadet pildi- või helikandjale (eelkõige ka foto kujul), reprodutseerida, levitada ja kasutada seda üldsusele kättesaadavaks tegemiseks. Reprodutseerimise all mõistetakse ka pildi- või helikandja abil edastatud teabe kasutamist selle kandmiseks teisele andmekandjale.

(2) Pildi- või helikandjaid, mida on reprodutseeritud või edastatud lõike 1 vastaselt, ei tohi kasutada ringhäälingus ülekandmiseks ega üldsusele edastamiseks.

(3) Iga füüsiline isik võib isiklikuks tarbeks ning eesmärgil, mis ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik, salvestada ringhäälingusaate pildi- või helikandjale ja teha sellest mitu koopiat [...]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 12 Austria õiguse alusel asutatud äriühing Ocilion pakub äriklientidele, kes võivad olla võrguhaldurid, näiteks telefoni- või elektrivõrguhaldurid, või siis niisugused asutused nagu hotellid või staadionid (edaspidi „võrguhaldurid“), IP-televisiooni teenust, millele on juurdepääs ainult võrgu lõppkasutajatel, kes on füüsilised isikud, võrguhaldurite kliendid. See teenus, mis puudutab eelkõige teleprogramme, mille taasedastamise õigused on Seven.One jt-l, on kas kohapealne lahendus, millega Ocilion annab võrguhaldurite käsutusse vajaliku riist- ja tarkvara, mida haldavad need haldurid, kuid mille jaoks ta pakub tehnilist tuge, või pilvmajutuse (*cloud*) lahendus, mida haldab otse Ocilion.
- 13 Ocilioni teenus ei võimalda mitte ainult Seven.One jt-l teleprogramme ühel ajal taasedastada, vaid pakub ka võimaluse neid programme veebipõhise videosalvesti abil järelvaadata. See võimaldab salvestada kas teatavat saadet ühekordselt või kõiki programme, mille on välja valinud lõppkasutaja, kes on võrguhalduri klient, mistõttu neid programme on hiljem võimalik järelvaadata kuni seitse päeva pärast esmakordset edastamist.
- 14 Olenemata sellest, kas tegemist on kohapealse või pilvmajutuse lahendusega, toimub salvestamine praktikas alati lõppkasutaja algatusel, kes aktiveerib ise veebipõhise salvestusfunktsiooni ja valib salvestatava sisu. Kohe, kui esimene kasutaja on programmi salvestamise seadistanud, tehakse salvestis kättesaadavaks kõigile teistele kasutajatele, kes soovivad salvestatud sisu vaadata. Seejuures välditakse mitme koopia tegemist klientide jaoks, kes on seadistanud kokkulangevad salvestamised, dedubleerimise meetodi abil ning Ocilion tagab juurdepääsu salvestatud sisule igale kasutajale edastatava numbriviidaga.
- 15 Mis puudutab kohapealset lahendust, siis Ocilioni ja võrguhaldurite vahel sõlmitud raamlepingud näevad ette, et võrguhaldurid peavad oma vahenditega tagama, et neil endil ja nende klientidel oleks piisavad õigused kogu sisu suhtes, mille nad kättesaadavaks teevad.
- 16 Kuna Seven.One jt ei ole andnud nõusolekut oma teleprogrammide edastamiseks Ocilioni pakutava teenuse kaudu, leiavad nad, et see teenus kujutab endast ainuõiguste esemeks oleva sisu ilma loata taasedastamist. Lisaks väidavad nad, et veebipõhise salvestusseadme funktsioneerimisviis ei võimalda asuda seisukohale, et sellest tulenev dedubleerimine kuulub UrhG § 42 lõike 4 ja § 76a lõike 3 tähenduses nn „isiklikuks tarbeks kopeerimise“ erandi alla.
- 17 Neil asjaoludel esitasid Seven.One jt ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles nad palusid keelata Ocilionil oma klientidele nende programmide sisu kättesaadavaks tegemine või nende programmide reprodutseerimine või kolmandate isikute poolt reprodutseerida laskmine ilma Seven.One jt nõusolekuta.
- 18 Kuna esimeses kohtuastmes see taotlus sisuliselt rahuldati ja rahuldamata jätmise otsus jäeti apellatsioonistmes muutmata, esitas Ocilion kassatsioonkaebuse Oberster Gerichtshofile (Austria kõrgeim üldkohus), kes on eelotsusetaotluse esitanud kohus.

- 19 See kohus märgib esiteks, et tema ülesanne on kindlaks teha, kas saadete sisu reproduktsioonid, mis tehakse veebipõhise videosalvesti abil, kuuluvad nn „isiklikuks tarbeks kopeerimise“ erandi alla nii kohapealse lahenduse kui ka pilvmajutuse kasutamise korral.
- 20 Selle kohta leiab ta, et määrava tähtsusega on küsimus, kellele on omistatav sisu koopia, mis tehakse Ocilioni pakutava dedubleerimise protsessi käigus. Kui viimasel on voli juhtida salvestamise toimingut ja veebipõhist videomängijat, on sisu dedubleerimine omistatav temale ning nn „isiklikuks tarbeks kopeerimise“ erandi kohaldamine on välistatud. Kui aga Ocilion piirdub füüsiliste isikute tehtud koopiade talletamisega, pakkumata sisu kättesaadavaks tegemise teenust, ei takista miski asumast seisukohale, et tehtud reproduktsioonid kuuluvad mõiste „isiklikuks tarbeks kopeerimine“ alla.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab sellega seoses 29. novembri 2017. aasta kohtuotsusele VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913), kuna selles on täpsustatud, et asjaolu, et isikul endal on isiklikuks tarbeks kopeerimiseks olemas reprodutseerimiseks kasutatavad seadmed, aparaadid või andmekandjad, ei mõjuta seda, kas koopia on ebaseaduslik. Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb siiski, kas selline lahendus on põhikohtuasjas asjakohane, arvestades Ocilioni pakutava teenuse eripära, eelkõige asjaolu, et see teenus on oluliselt laiem kui talletusruumi pakkuja osutatav teenus. Seega leiab see kohus, et direktiivist 2001/29 kõrvalehoidmise vältimiseks ei saa selleks, et teha kindlaks, kas tegemist on isiklikuks tarbeks kopeerimisega, käsitleda formaalset küsimust, kelle algatusel kopeerimine toimub.
- 22 Teiseks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas Ocilioni pakutav kohapealne teenus kujutab endast kaitstud saadete sisu üldsusele edastamist direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, mille eest see ettevõtja peaks vastutama.
- 23 Ta märgib selles küsimuses ühest küljest, et Euroopa Kohtu praktikast ei nähtu selgelt, kas selle sätte kohaldamisalasse kuuluvad toimingud, mis iseenesest ei pea olema käsitatavad edastamisena, vaid mis üksnes hõlbustavad edastamist kolmanda isiku poolt. Teisest küljest leiab ta, et 14. juuni 2017. aasta kohtuotsusest Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456) tulenevat kohtupraktikat on vaja täpsustada seoses mõistega „möödapääsmatu roll“, mis teenuseosutajal peab käesoleval juhul olema, selleks et saaks asuda seisukohale, et ta tegeleb „üldsusele edastamisega“ selle sätte tähenduses.
- 24 Neil asjaoludel otsustas Oberster Gerichtshof (kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas liidu õigusega on kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mis lubab [direktiivi 2001/29] artikli 5 lõike 2 punkti b alusel kasutada [ärilise teenuseosutaja poolt kasutusse antavat] veebipõhist videosalvestit, mis
- a) jätab edastatavast sisust tehniliselt rakendatud [...] dedubleerimise meetodil tegemata eraldi koopia, kuigi kasutaja algatas vastava salvestamise, kui sama sisu on juba esimest korda salvestatud mõne teise kasutaja algatusel, ja loob kirjeldatud olukorras (liigsete andmete vältimiseks) üksnes viida, mis võimaldab igal järgmisel kasutajal saada juurdepääsu juba salvestatud sisule;
 - b) sisaldab järelevaatamist, millega saab kõigi valitud telekanalite saateid ööpäev läbi tervikuna salvestada ja seitsme päeva jooksul vaadata, kui kasutaja teeb vastava telekanali juures olevas kastikeses [üks kord] sellekohase valiku, ja

- c) kasutajale vahendatakse (kas osana teenuseosutaja pilvteenusest või tema pakutava kohapealse IP-televisiooni terviklahenduse raames) juurdepääs ka sellisele autoriõigusega kaitstud sisule, mille kasutamiseks puudub autoriõiguse omajate nõusolek?
2. Kas direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 sisalduvat mõistet „üldsusele edastamine“ tuleb tõlgendada nii, et selline edastamine toimub juhul, kui [ärilise teenuseosutaja] (kohapealse) IP-televisiooni terviklahenduse sisu on lisaks riist- ja tarkvarale, mis on vajalik interneti kaudu telesaadete vastuvõtmiseks, ka tehniline tugi ja teenuse pidev kohandamine, kuid kogu teenuse kasutamine toimub kliendi taristus, kusjuures teenuse abil vahendatakse kasutajatele juurdepääs edastatavale sisule, mille veebipõhiseks kasutamiseks on autoriõiguse omaja andnud nõusoleku, aga lisaks ka autoriõigusega kaitstud sisule, mille suhtes vastavat nõusolekut pole antud, ning teenuseosutaja
- saab mõjutada, milliseid telesaateid võimaldab teenus lõppkasutajal vastu võtta;
 - teab, et tema pakutav teenus võimaldab vastu võtta ka ilma autoriõiguse omaja nõusolekuta edastatavat, kuid autoriõigusega kaitstud sisu, kuid
 - ei reklaami pakutava teenuse lubamatu kasutamise võimalust ega kutsu nii üles oma teenust tellima, vaid pigem viitab kliendiga lepingu sõlmimisel sellele, et klient peab ise omal vastutusel hoolitsema nõutavate õiguste hankimise eest;
 - ei loo oma tegevusega viitelist juurdepääsu edastatavale sisule, mida ilma tema osaluseta poleks võimalik vastu võtta või mille vastuvõtmine oleks oluliselt raskendatud?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

25. Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2001/29 artiklit 2 ja artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et autorite ja ringhäälinguorganisatsioonide ainuõigusest lubada või keelata kaitstud teoste reprodutseerimist ette nähtud erandi kohaldamisalasse võib kuuluda teenus, mida telesaateid veebis taasedastav operaator pakub äriklientidele ja mis pilvmajutuse lahenduse või kohapeal kättesaadavaks tehtud serveri abil võimaldab selle teenuse lõppkasutajate algatusel neid saateid pidevalt või üksikhaaval salvestada, kui see operaator teeb koopia, mille on teinud esimene neist kasutajatest, kes on saate välja valinud, kättesaadavaks määramata arvule kasutajatele, kes soovivad sama sisu vaadata.
26. Kõigepealt tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb liidu õigusnormi tõlgendamisel arvesse võtta mitte üksnes selle sõnastust vastavalt tavapärasele tähendusele igapäevases keelekasutuses, vaid ka sätte konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osaks säte on (4. mai 2023. aasta kohtuotsus Österreichische Datenschutzbehörde ja CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, punkt 19 ning seal viidatud kohtupraktika).
27. Esimeseks tuleb märkida, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b kohaselt võivad liikmesriigid selle direktiivi artiklis 2 sätestatud reprodutseerimisõigusest näha ette erandeid või piiranguid, „kui kõne all on [...] mis tahes kandjal reproduktsioonid, mille füüsiline isik on teinud isiklikuks tarbeks ning mille kasutuseesmärk ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik, tingimusel, et õiguste valdajad saavad õiglase hüvitise“.
28. Mis puudutab kõigepealt küsimust, kas selline teenus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kujutab endast „reprodutseerimist“ nimetatud direktiivi artikli 5 lõike 2 punkti b tähenduses, siis on Euroopa Kohus otsustanud, et seda mõistet tuleb mõista laialt, arvestades nii selle direktiivi

põhjenduses 21 väljendatud nõuet, et reprodutseerimisõigusega hõlmatud toimingud peavad olema määratletud laialt, et tagada õiguskindlus siseturul, kui ka direktiivi artikli 2 sõnastust, milles on reprodutseerimise kvalifitseerimiseks kasutatud selliseid väljendeid nagu „otsene või kaudne“, „ajutine või alaline“ ning „mis tahes viisil või vormis“. Lisaks tuleneb reprodutseerimisõigusega hõlmatud toimingute sellise kaitse ulatus ka direktiivi peamisest eesmärgist, milleks on luua eelkõige autoritele kõrgetasemeline kaitse (24. märtsi 2022. aasta kohtuotsus *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, punkt 16).

- 29 Mis järgmiseks puudutab täpsemalt sama direktiivi artikli 5 lõike 2 punktis b sisalduvat väljendit „mis tahes kandjal reprodutseerimiseks“, siis on Euroopa Kohus otsustanud, et see hõlmab autoriõigusega kaitstud teostest isiklikuks tarbeks varukoopiate tegemist serveris, kus pilvandmetöötlusteenuse osutaja on andnud kasutaja käsutusse talletusruumi (24. märtsi 2022. aasta kohtuotsus *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, punkt 33).
- 30 Viidatud direktiivi artikli 5 lõike 2 punktis b ette nähtud erandile tuginemiseks ei ole nimelt vaja, et asjaomased füüsilised isikud omaksid reprodutseerimiseks kasutatavaid seadmeid, aparate või andmekandjaid. Neile võib ka kolmas isik osutada reprodutseerimisteenust, mis kujutab endast vajalikku faktilist eeldust selleks, et füüsilistel isikutel tekiks võimalus isiklikuks tarbeks valmistatud koopiaid saada (29. novembri 2017. aasta kohtuotsus *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 31 Lõpuks tuleb märkida, et nagu nähtub direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b sõnastusest, mis on esitatud käesoleva kohtuotsuse punktis 27, on see säte kohaldatav ainult siis, kui reprodutseerimise teeb füüsiline isik mitte ainult isiklikuks tarbeks, vaid ka eesmärgil, mis ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik.
- 32 Teiseks tuleb meenutada, et mis puudutab direktiivi 2001/29 artikli 5 lõikes 2 ette nähtud erandeid ja piiranguid, siis on selle direktiivi artikli 5 lõikes 5 koostoimes põhjendusega 44 ette nähtud, et neid kohaldatakse üksnes teataval erijuhtudel, mis ei ole vastuolus teose või muu objekti tavapärase kasutusega ega mõjuta põhjendamatult õiguste omaja õiguspäraseid huve.
- 33 Kolmandaks on Euroopa Kohus selle kohta täpsustanud, et kuna direktiivi 2001/29 artikli 5 lõikes 2 ette nähtud erandid ja piirangud ise annavad õigusi teoste või muude kaitstud objektide kasutajatele, aitab see säte tagada õiglast tasakaalu ühelt poolt õiguste omajate õiguste ja huvide ning teiselt poolt nende kasutajate õiguste ja huvide vahel (vt selle kohta 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, punkt 54).
- 34 Nagu nähtub direktiivi 2001/29 põhjendusest 31, on sellise õiglase tasakaalu säilitamine just selle direktiiviga läbi viidud ühtlustamise eesmärk (vt selle kohta 22. juuni 2021. aasta kohtuotsus *YouTube ja Cyando*, C-682/18 ja C-683/18, EU:C:2021:503, punkt 64).
- 35 Eeltoodut arvestades tuleb kindlaks teha, kas niisugune teenus nagu see, mida pakub Ocilion, võib kuuluda direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktis b ette nähtud nn „isiklikuks tarbeks kopeerimise“ erandi alla.
- 36 Kõigepealt nähtub eelotsusetaotluses kirjeldatud riigisisese õiguslikust raamistikust, et Austria Vabariik on kasutanud talle direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktiga b antud võimalust ja näinud *UrhG* § 42 lõikes 4 ja § 76a lõikes 3 ette, et füüsiline isik võib teha teose reprodutseerimise või salvestada andmekandjatele ringhäälingusaateid isiklikuks tarbeks ning kasutuseesmärgil, mis ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik.

- 37 Sellega seoses tuleneb 29. novembri 2017. aasta kohtuotsusest VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913), et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mis võimaldavad ettevõtjal osutada üksikisikutele pilvandmetöötuse süsteemi abil kaugsalvestamist autoriõigusega kaitstud teoste isiklikuks tarbeks kopeerimiseks nii, et isik osaleb aktiivselt nende koopiade salvestamises, ilma et tal oleks selleks õiguste omajate luba.
- 38 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on siiski tekkinud küsimus, kas see kohtupraktika on ülekantav sellisele teenusele nagu see, mida pakub Ocilion.
- 39 Põhikohtuasjas on selge, et Ocilion on äriühing, kes osutab oma teenuseid majandustegevuse raames. Kuna füüsilised isikud on nimetatud artikli 5 lõike 2 punktis b ette nähtud erandi kohaldamisalast igal juhul välja jäetud (9. juuni 2016. aasta kohtuotsus EGEDA jt, C-470/14, EU:C:2016:418, punkt 30), ei saa selle ettevõtja puhul lugeda, et ta teeb selle erandi kohaldamisalasse kuuluvaid koopiaid.
- 40 Ocilion väidab siiski, et tema osutatav teenus piirdub sellise vahendi pakkumisega, mis võimaldab igal lõppkasutajal omal algatusel ja vastavalt enda seadistusele teleprogramme järelvaadata, võttes arvesse, et kui esimene lõppkasutaja on teatava sisu välja valinud, tehakse sellest tulenev salvestis teistele lõppkasutajatele, kes soovivad seda sama sisu vaadata, kättesaadavaks numbriviida abil. Nimetatud ettevõtja järelgab sellest, et iga lõppkasutaja teeb sellest tuleneva teleprogrammide reprodutseerimise isiklikuks tarbeks ning et arvestades tema kasutatavat dedubleerimise tehnikat, ei kahjusta see põhjendamatult ainuõiguste omajate õiguspäraseid huve.
- 41 Seega tuleb kindlaks teha, kas direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et niisugusest teenusest, nagu pakub Ocilion, tekkiv telesaadete dedubleerimine võib kuuluda nn „isiklikuks tarbeks kopeerimise“ erandi alla.
- 42 Esiteks, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 36–38, on niisugusele teenusele nagu see, mida pakub Ocilion, iseloomulikud kaks funktsiooni. See põhineb nimelt telesaadete samaaegse taasedastamise IP-televisiooni lahendusel, millele lisandub nende saadete veebis salvestamise vahend. Kuna veebis salvestamine puudutab IP-televisiooni lahenduse abil taasedastatavaid saateid, ei ole see teenus autonoomne, vaid sõltub tingimata selle lahendusega osutatavast samaaegse taasedastamise teenusest.
- 43 Lisaks annab taasedastatud telesaadete salvestamise võimalus endast sellisele teenusele, nagu on kõne all põhikohtuasjas, lisaväärtuse, kuna see võimaldab asjaomasele sisule juurde pääseda teistsugustel tingimustel kui samaaegse taasedastamise korral.
- 44 Teiseks, eelotsusetaotlusest nähtub, et Ocilioni pakutav teenus põhineb meetodil, mis teeb esimese kasutaja tehtud koopia selle teenuseosutaja pakutavate vahendite abil kättesaadavaks lõppkasutajatele, kes soovivad selle sisu vaadata. Neil asjaoludel tuleb märkida, et kuigi lõppkasutaja seadistab salvestamise ise, ei põhine selliselt tehtud koopia salvestamise ja kättesaadavaks tegemise teenus mitte ainult teenuseosutaja pakutavatel vahenditel, vaid – nagu nähtub eelmisest punktist – see on peamine põhjus, miks see teenus on huvipakkuv.
- 45 Selle kohta tuleb märkida, et põhikohtuasjas kõne all olev dedubleerimismeetod toob kaasa sellise koopia tegemise, mis ei ole kättesaadav mitte ainult esimesele kasutajale, vaid on teenuseosutaja pakutava süsteemi kaudu mõeldud kasutamiseks määramata arvule lõppkasutajatele, kes on ise nende võrguhaldurite kliendid, kellele teenuseosutaja teeb selle meetodi kättesaadavaks.

- 46 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et – kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu läbiviidava kontrolli tulemusel ei ilmne vastupidist – niisugune teenus nagu see, mida pakub Ocilion ja mis ärilistel eesmärkidel teeb kaitstud teose reproduktsiooni kättesaadavaks määramata arvule kasutajatele, ei kuulu direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktis b ette nähtud nn „isiklikuks tarbeks kopeerimise“ erandi kohaldamisalasse.
- 47 Kolmandaks, nagu rõhutas kohtujurist oma ettepaneku punktis 42, ei sea seda järeldust kahtluse alla vajadus järgida tehnoloogilise neutraalsuse põhimõtet, mille kohaselt peab seadus sätestama isikute õigused ja kohustused üldiselt, et mitte eelistada ühe tehnoloogia kasutamist teisele (vt selle kohta 24. märtsi 2022. aasta kohtuotsus Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, punkt 27).
- 48 Euroopa Kohus on sellega seoses rõhutanud, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktis b sätestatud erand peab tegema võimalikuks ja tagama uute tehnoloogiate arendamise ja toimimise ning säilitama õiglase tasakaalu õiguste omajate ja kaitstud teoste selliste kasutajate õiguste ja huvide vahel, kes soovivad neid tehnoloogiaid kasutada (24. märtsi 2022. aasta kohtuotsus Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, punktid 26 ja 27).
- 49 Kuigi seeläbi on nõustatud, et tehnoloogilise neutraalsuse põhimõte nõuab, et liidu õigusnormide tõlgendamine ei piiraks innovatsiooni ja tehnoloogia arengut (vt analoogia alusel 15. aprilli 2021. aasta kohtuotsus Eutelsat, C-515/19, EU:C:2021:273, punkt 48), ei sõltu käesoleva kohtuotsuse punktis 46 tehtud järeldus siiski reprodutseerimistehnoloogiast, mida kasutatakse sellise teenuse osutamiseks, nagu on kõne all põhikohtuasjas, vaid tuleneb asjaolust, et võrguhaldurite kasutatav süsteem annab salvestatud saadetele ärilisel eesmärgil juurdepääsu määramata arvule isikutele, kuid selline juurdepääs võib põhjendamatult kahjustada õiguste omajate õiguspäraseid huve, mistõttu võib nn „isiklikuks tarbeks kopeerimise“ erandi kohaldamine sellise teenuse puhul kahjustada eesmärki säilitada õiglane tasakaal autoriõiguste omajate ja kasutajate huvide vahel.
- 50 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artiklit 2 ja artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et autorite ja ringhäälinguorganisatsioonide ainuõigusest lubada või keelata kaitstud teoste reprodutseerimist ette nähtud erandi kohaldamisalasse ei kuulu teenus, mida telesaateid veebis taasedastav operaator pakub äriklientidele ja mis pilvmajutuse lahenduse või kohapeal kättesaadavaks tehtud vajaliku riist- ja tarkvara abil võimaldab selle teenuse lõppkasutajate algatusel neid saateid pidevalt või ükshaaval salvestada, kui see operaator teeb koopia, mille esimene neist kasutajatest, kes on saate välja valinud, on teinud kättesaadavaks määramata arvule kasutajatele, kes soovivad sama sisu vaadata.

Teine küsimus

- 51 Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2001/29 artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kaitstud sisule juurdepääsu võimaldava kohapealse veebipõhise videosalvestussüsteemi pakkumine ja haldamine kujutab endast „üldsusele edastamist“ selle sätte tähenduses, kui teenuseosutajal on teatav mõju selle sisu valikule, millele kasutajal on juurdepääs, kuid kasutaja pääseb sellele sisule juurde ilma teenuseosutaja sekkumiseta ja teenuseosutaja, kes on küll teadlik sellest, et tema teenust võidakse kasutada kaitstud saadete sisule juurdepääsu saamiseks ilma autorite nõusolekuta, ei reklaami oma teenuse seda aspekti.

- 52 Direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 kohaselt näevad liikmesriigid ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.
- 53 Nagu Euroopa Kohus on korduvalt otsustanud, on autoritel selle sätte kohaselt ennetav õigus, mis võimaldab tal keelata igasuguse üldsusele edastamise, mida võimalikud lõppkasutajad või ärikliendid võivad soovida teha (vt selle kohta 20. aprilli 2023. aasta kohtuotsus *Blue Air Aviation*, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, punkt 44 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 54 Kuna direktiivi 2001/29 artikli 3 lõige 1 ei määratle mõistet „üldsusele edastamine“, tuleb selle mõiste tähendus ja ulatus kindlaks määrata, arvestades kõnealuse direktiiviga taotletavaid eesmärke ja konteksti, millesse see säte kuulub (20. aprilli 2023. aasta kohtuotsus *Blue Air Aviation*, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, punkt 45 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 55 Sellega seoses on Euroopa Kohus täpsustanud, et seda mõistet tuleb käsitada laias tähenduses – nagu on toonitatud ka direktiivi 2001/29 põhjenduses 23 –, mistõttu hõlmab see ka edastamist üldsusele, kes ei viibi paigas, kust teost edastatakse, ja seega teose sellist üldsusele edastamist või taasedastamist kaabliga või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu. Direktiivi põhjendustest 4, 9 ja 10 ilmneb nimelt, et selle direktiivi põhieesmärk on kehtestada autoritele kõrgetasemeline kaitse, mis võimaldab neil saada nende teoste kasutamise eest nõuetekohast tasu, eelkõige üldsusele edastamise korral (20. aprilli 2023. aasta kohtuotsus *Blue Air Aviation*, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, punkt 46 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 56 Täpsemalt on Euroopa Kohus korduvalt leidnud, et mõistes „üldsusele edastamine“ artikli 3 lõike 1 tähenduses on seostatud kaks kumulatiivset elementi – teose edastamise toiming ja teose edastamine üldsusele – ning see mõiste eeldab juhtumipõhist hindamist (20. aprilli 2023. aasta kohtuotsus *Blue Air Aviation*, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, punkt 47 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 57 Mis puudutab mõistet „edastamistoiming“, siis tuleb rõhutada, et selline toiming hõlmab kaitstud teoste mis tahes ülekandmist, sõltumata kasutatud tehnilisest vahendist või protsessist (29. novembri 2017. aasta kohtuotsus *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 58 Lisaks tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 56 meenutatud individuaalsel hindamisel arvesse võtta mitut täiendavat kriteeriumi, mis ei ole autonoomsed ja on üksteisest sõltuvad. Kuna need kriteeriumid võivad konkreetsetes olukordades esineda väga erineva intensiivsusega, tuleb neid kohaldada nii eraldi kui ka omavahel suhestatuna (20. aprilli 2023. aasta kohtuotsus *Blue Air Aviation*, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, punkt 48 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 59 Nende kriteeriumide hulgas on Euroopa Kohus korduvalt rõhutanud teenusepakkuja mõödapääsmatut rolli ja tema sekkumise tahtlikkust. Ta teeb nimelt „edastamistoimingut“, kui ta oma tegevuse tagajärgedest täielikult teadlikuna sekkub, et anda oma klientidele juurdepääs kaitstud teosele, ja seda iseäranis olukorras, kus tema sekkumiseta ei oleks klientidel üldjuhul võimalik edastatud teost kasutada (vt selle kohta 20. aprilli 2023. aasta kohtuotsus *Blue Air Aviation*, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, punkt 49 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 60 Seevastu on direktiivi 2001/29 põhjenduses 27 täpsustatud, et „[ü]ksnes füüsiliste abivahendite pakkumist, mis võimaldavad edastada või edastavad, ei käsitleta [selle] direktiivi kohaldamisel edastamisena“.
- 61 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 12, nähtub siinsel juhul eelotsusetaotlusest, et Ocilion pakub võrguhalduritele oma kohapealse lahenduse raames vajalikku riist- ja tarkvara ning tehnilist tuge nende hooldamiseks.
- 62 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 68–70, ei saa sellist teenust, nagu on kõne all põhikohtuasjas, pidada direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses edastamistoiminguks, mida teostab Ocilion, kuna puudub igasugune seos vajaliku riist- ja tarkvara pakkuja ning lõppkasutajate vahel.
- 63 Nimelt esiteks ei tee niisugune teenuseosutaja nagu Ocilion kaitstud teoseid lõppkasutajatele kättesaadavaks. Kuigi ta pakub võrguhalduritele selleks vajalikku riist- ja tarkvara, on võrguhaldurid ainsad, kes teevad kaitstud teosed lõppkasutajatele kättesaadavaks.
- 64 Teiseks, kuna kaitstud teosed teevad lõppkasutajatele kättesaadavaks võrguhaldurid nende vahel enne kokku lepitud viisil, ei täida teenusepakkuja, kes tarnib võrguhalduritele vajaliku riist- ja tarkvara, et need teosed oleks võimalik kättesaadavaks teha, „möödapääsmatut rolli“ käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsuses väljakujundatud kohtupraktika tähenduses, mistõttu ei saa teda käsitada edastamistoimingu tegijana direktiivi 2001/29 tähenduses. Kuigi selle riist- ja tarkvara kasutamine kohapealse lahenduse tarbeks tundub olevat vajalik selleks, et lõppkasutajad saaksid telesaateid järelvaadata, ei ilmne Euroopa Kohtule esitatud toimikus sisalduvast teabest, et selle riist- ja tarkvara tarniv teenuseosutaja sekkub, et teha need kaitstud teosed lõppkasutajatele kättesaadavaks.
- 65 Selles kontekstis ei piisa iseenesest asjaolust, et teenuseosutaja on teadlik asjaolust, et tema teenust võidakse kasutada, et pääseda kaitstud saadete sisule juurde ilma nende saadete autorite nõusolekuta, asumaks seisukohale, et ta teeb edastamistoimingu direktiivi 2001/29 artikli 3 tähenduses.
- 66 Pealegi ei nähtu eelotsusetaotlusest, et Ocilioni pakutav tehniline tugi läheks kaugemale vajaliku tarnitud riist- ja tarkvara hooldamisest ja kohandamisest ning võimaldaks sellel teenuseosutajal mõjutada nende teleprogrammide valikut, mida lõppkasutaja saab järelvaadata.
- 67 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et telesaateid veebis taasedastav operaator, kes pakub oma ärikliendile vajalikku riist- ja tarkvara, sealhulgas tehnilist tuge, mis võimaldab kliendil teha veebitelevisiooni saated omaenda klientidele järelvaatamiseks kättesaadavaks, ei tegele „üldsusele edastamisega“ selle sätte tähenduses, isegi kui ta on teadlik asjaolust, et tema teenust võidakse kasutada kaitstud saadete sisule juurdepääsuks ilma nende saadete autorite nõusolekuta.

Kohtukulud

- 68 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artiklit 2 ja artikli 5 lõike 2 punkti b

tuleb tõlgendada nii, et

autorite ja ringhäälinguorganisatsioonide ainuõigusest lubada või keelata kaitstud teoste reprodutseerimist ette nähtud erandi kohaldamisalasse ei kuulu teenus, mida telesaateid veebis taasedastav operaator pakub äriklientidele ja mis pilvmajutuse lahenduse või kohapeal kättesaadavaks tehtud vajaliku riist- ja tarkvara abil võimaldab selle teenuse lõppkasutajate algatusel neid saateid pidevalt või üksikshaaval salvestada, kui see operaator teeb koopia, mille esimene neist kasutajatest, kes on saate välja valinud, on teinud kättesaadavaks määramata arvule kasutajatele, kes soovivad sama sisu vaadata.

2. Direktiivi 2001/29 artikli 3 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

telesaateid veebis taasedastav operaator, kes pakub oma ärikliendile vajalikku riist- ja tarkvara, sealhulgas tehnilist tuge, mis võimaldab kliendil teha veebitelevisiooni saated omaenda klientidele järelvaatamiseks kättesaadavaks, ei tegele „üldsusele edastamisega“ selle sätte tähenduses, isegi kui ta on teadlik asjaolust, et tema teenust võidakse kasutada kaitstud saadete sisule juurdepääsuks ilma nende saadete autorite nõusolekuta.

Allkirjad